



ZUŠ
JAROSLAVA
KVAPILA

Školní časopis

2023/2024

číslo 1

Ohlédnutí za loňským rokem pěveckého sboru

Školní rok 2022/2023 přinesl zpěvákům jak Čerešniček, tak Primavery spoustu zajímavých pěveckých příležitostí. Na pravidelných všedních zkouškách se učilo mnoho rozmanitého repertoáru, který sahal od duchovních kompozic přes lidovky, koledy, písničky z pohádek až například k hitům od slavné skupiny Abba. Aby hudba zněla co nejlépe, a pokud možno zasáhla všechny posluchače, musí být pečlivě vycytány veškeré detaily. Nejlepší formu této práce představuje soustředění, které kromě hudební stránky bývá velice přínosné také pro stránku



psychickou a v neposlední řadě stmelení kolektivu, bez něhož nemůže sbor existovat. Neváhali jsme a hned na začátku Adventu vyrazili do Hostýnských vrchů na Tesák. Děti dokázaly svým zpěvem kromě pana domácího probudit také sněhové mraky, a tak se sobota nesla ve znamení již vánoční atmosféry. Místo odpolední zkoušky (po moudré úvaze) se všichni teple oblékli, vypůjčily sáně a boby a šlo se na svah. Jako by kamenem dohodil,

tyčí se od naší chaty velká sjezdovka s úžasných výhledem na Hostýnské vrchy. Nápad to byl vskutku dobrý. Soustředění končilo adventním koncertem v kostele v nedalekých Dřevohosticích, jež znamenal pro umělce malou veřejnou generálku na vánoční koncert v Brně. Dva týdny se kosmickou rychlostí přehouply a začal Vánoční koncert pro Logo Brno v krásných prostorách Červeného kostela. Zaplněné lavice a mohutný potlesk svědčily o úspěchu. Třešničkou tohoto koncertu se stala Zuzana Jeřábková, výborná zpěvačka, která bravurně doplňovala sólové části kompozic. Není divu, že si jí děti ihned oblíbily. Zuzka vystupovala spolu s Primaverou jako host i na několika dalších koncertech. Vánoční zpívání se završilo vystoupením, pořádaným naší školou, v koncertním sále Konzervatoře Brno ve spolupráci se skvělými sólisty Janem Ondrejkou a Barborou Ďubekovou (kantory ZUŠ JK) za doprovodu školního orchestru pod taktovkou Ondřeje Kratochvíla. Jelikož zahálka nepatří mezi naše činnosti, ihned po vánočních prázdninách zněly zkušební na Kudelové záblesky nových děl. Dopilování a zafixování nového repertoáru se událo na dubnovém soustředění v obci Suchý. Podrobně se zde mimo jiné řešila i výslovnost cizích jazyků s lingvistkou. Poslední večer si děti užily s popcornem při promítání pohádky Dvanáct

měsíčků. Na konci pohádky se spustil mohutný zpěv písničky Hádej, kteráž to se během soustředění cvičila ve dvojhlasé úpravě. Nyní již nic nebránilo koncertní šňůře. A tak zanedlouho po příjezdu ze soustředění, konaly se hudební nešpory v Blahoslavově domě. V nádherné prostora Besedního domu zazněl v rámci Galakonzertu naší ZUŠ „našlapaný“ gospel Praise His Holly Name. Abychom přenesli radost a lásku ke zpěvu i na ostatní děti, během května se za námi do zkušebny přišla podívat celá družina ZŠ Zemědělská. Ukázková hodina končila společným zpěvem všech zúčastněných. A přece jen se podařilo zapálit u některých žáků plamínek a od letošního roku se stávají součástí sboru. Zlatý hřeb představovalo vystoupení v rámci Brněnského varhanního festivalu v kostele sv. Tomáše na České. Spolu se sólovým varhaníkem Romanem Peruckim, Zuzkou Jeřábkovou – sólistkou, a za fantastického varhanního doprovodu mistra Martina Jakubička znělo velkou chrámovou akustikou nepřeberné množství romantických děl z per Francka, Dysona, Faurého, Vierneho a Regera. Před zaslouženými prázdninami jsme se se zpěvem rozloučili na sborovém happeningu na Zelném Trhu. Vystupovala zde většina amatérských a poloprofesionálních brněnských sborů. Při společném zpěvu čítalo těleso přes 500 členů. Dostalo se nám té cti, zpívat v koncertních šatech na pódiu vedle Hradišťanu, který skvěle doprovázel. Byl to nezapomenutelný zážitek i přes komplikace s počasím, které jsme opět svým zpěvem vyprovokovali a místo na posluchače, jsme se dívali na pořádnou bouřku. Na zkouškách nás pečlivě a skvěle doprovázela na klavír p. Judita Kučerová. A téměř žádná akce by se neobešla bez bezkonkurenčních maminek Martiny, Andrei a Martiny, členkami spolku Cantus. Díky patří v neposlední řadě také vedení ZUŠ JK za podporu Primavery i Čerešniček. Následující školní rok vyhlíží další pestré pěvecké akce. Mezi nimi se objeví koncert k počtě p. Dostalíka, zakladatele sboru, ve spolupráci s pěveckým sborem Mladost, která je taktéž dítětem p. Dostalíka. Dále pak koncert poutavých populárních autorských děl Pavla Kratochvíla, jež přislíbil klavírní spolupráci. A tak s trochou nadsázky můžeme říct, že láska ke zpěvu a sborová činnost vzkvétá v Brně jako za dob slavného Leoše Janáčka. Rádi mezi sebou uvítáme nové nadšence a zpěváky, jež zpěvem budou hořet jako my, chtějí si užít spoustu zábavy a zakusit skvělý sborový kolektiv.



Jiří Lang

„Naše“ Kremnica...

Kremnica je historické město ve středním Slovensku, známé svou hornickou historií, kulturním dědictvím a přírodní krásou. Patří do regionu Banská Bystrica a také do regionu našich srdcí... V tomto městě se každý rok koná Huslová sůťaž Rudolfa Országa, která probíhá v sále ZUŠ J. Bellu. Této houslové soutěže jsem se tento rok zúčastnil již potřetí. Soutěžící byli hlavně z celého Slovenska, Rakouska a České republiky. Žáci soutěží ve věku od 6 do 16 let ve čtyřech



věkových kategoriích. Já jsem byl letos zařazen již do poslední – IV. kategorie. Poprvé jsem na soutěž jel s tátou, podruhé jsme přibrali bratra s mamkou a tento rok se k nám všem přidala i babička s dědou. Kremnica je krásná a naše nadšení se šíří jako kámen hozený do vody – do větších a větších kruhů. Vyjeli jsme jako vždy ve středu, abychom si užili genia loci tohoto malebného místa. Hned ve čtvrtek ráno jsme plni nadějí vyrazili navštívit štolu Andrej, kde se dodnes nachází ložiska zlata. Při vstupu jsme všichni byli vybaveni helmou s čelovkou a vyrazili na 600 m dlouhou trasu do hlubin hory. Byl to opravdu zážitek a i když jsme ze zlaté žíly nic nevytěžili, sůl i tahle vzpomínka je pro nás nad zlato! Po obědě jsem pocvičil na housle a začal se cítit tak nějak hodně zodpovědně... Abych se trochu zase vzpamatoval, vyrazili jsme kolem páté hodiny na výlet

k lyžařskému areálu Skalka v kopcích nad Kremnicí. Nabízí krásné výhledy na Banskou Bystricu, Kremnické vrchy i Nízke Tatry. Všechny nás přepadla touha mít křídla a proletět se nad tou krásou, ale nezbylo, než k letu použít jen vlastní fantasi. V pátek už pro mě byla hlavní houslová soutěž. Jako vždy bylo všechno vzorně připraveno, sluníčko svítilo naplno, všichni byli napjatí, ale milí a usměvaví a ze všech stran se po chodbách hrnuly tóny houslových skladeb, z nichž jsem některé i znal. Přísná, ale velmi milá porota (předseda p. prof. Michalica) hodnotila spravedlivě výkony žáků. Byl jsem dost nervózní – z televize, která na chodbu přenášela výkony soutěžících v sále, jsem zaznamenal hodně dobré výkony a tak jsem se radši zavřel do třídy a snažil se vyhovět výzvam všech, kteří mě nabádali ke klidu. Skladbu Baletní scény od Ch. Beriota jsem zahrál

v takovém soustředění, že jsem na konci vlastně ani neměl jistotu jak. Nejistota netrvala dlouho – porota mě hned zasypala konstruktivní kritikou míst, která by se dala ještě vylepšit, ale i pochvalami, které jsem si poslechl moc rád a s úlevou. Na vyhlášení výsledků jsem si počkal už v klidu s vědomím, že ostuda to snad asi nebyla. V soutěži jsem získal Zlaté pásmo (1. místo). Tohoto úspěchu bych nedosáhl bez mé paní učitelky L. Zbavitelové, která mě učí hrát na housle a paní učitelky P. Novotné, která mě jako vždy skvěle doprovázela na klavír. Jsem moc rád, že jsem udělal radost celé mojí rodině, získal zkušenost jak se poprat s vypjatou situací a potěšil obě paní učitelky vědomím, že naše společné úsilí nebylo marné... Kremnica je opravdu krásné místo a každému doporučuji zajet se o tom přesvědčit na vlastní oči!

Stěpán Schick

Noemova archa

Ve sklepení školní budovy na Třídě kpt. Jaroše výtvarný obor pořádá každý rok v květnu již tradiční výstavu. Galerie Eva vznikla zásluhou naší paní ředitelky Evy Znojenské. Letos byla výstava hlavně vzpomínkou na našeho kolegu Tomáše Vránu, který vedl Výtvarný obor a učil na naší škole doslova



celý svůj produktivní život. Byl učitelem do posledního dechu, rozený učitel tělem i duší. Nečekaně nás navždy opustil několik dnů před výstavou. Dílo jeho žáků s tématem Noemovy archy osídlili zástupci rozličných živočišných druhů včetně druhů vyskytujících se výhradně na území dětské fantazie a právě fantazie, kreativita, názorová otevřenost, bohémský duch je

to, co nám chtěl kolega Tomáš navždy zanechat a co zasel také do duše svých žáků. Jsou to jeho krásné vlastnosti, které si zaslouží plout spolu s Noemovou archou jeho žáků jako odkaz dalším generacím. Souhrnný název výstavy byl letos Barva a tvar a měl poukázat na široké rozpětí tvorby žáků. Tvarové balady křivek těla, poezie pohybu, vtip gest a barevných akcentů, to vše jsme mohli obdivovat v keramické tvorbě žáků paní učitelky Šrámkové. I konkrétní tvary a barvy přírody

udivují svou pestrostí, monumentálností a rozmanitostí, jejich zobrazení se věnují především žáci pod vedením paní učitelky Dvorské, paní učitelky Tvrzníkové a samozřejmě paní učitelky



Šrámkové. Kresba tužkou, perem a tuší, pastel, akvarel, akryl, kombinované techniky, linoryt i suchá jehla, to jsou techniky vždy zastoupené na našich výstavách. Tvoří jimi žáci všeho věku. Co všechno se děje v oknech domu jsme si mohli prohlédnout v kresbách žáků pana učitele Špatného. Svět ukrytý za okny dětských představ je často plný překvapení, je potřeba se dívat pečlivě:-) Aby byl náš zážitek z výstavy ještě dokonalejší a byly zastoupeny

další Múzy, vernisáž zahájili jako obvykle žáci dramatického a hudebního oddělení pod vedením paní učitelky Ctiborové a Kolouchové.

Pavla Dvorská



Malý folklorní kvíz

V lidových písničkách – i v těch velmi známých, se občas vyskytují slova, jejichž význam je řadě posluchačů i zpěváků skrytý, či chybně chápaný. Prostě to tam „tak nějak patří“...

1. Ve známé taneční sadě „Boršických“ začínáme slovy:

Rež, rež, rež, drobná rež, prečo sa ty moja milá za mnú dreš.

Co je rež?

2. Zpěvačka ze Strání – Vlasta Grycová – zpívala tuto píseň:

Stojí Kača pri šentyši, vínko nalévá, oči černé uplakané šátkem utírá.

Co je šentyš?

3. Ve třetí sloce oblíbené svatební písni „Ej od Buchlova větr věje“ se zpívá:

Tys mohl chodit po galánkách, jak ten holúbek po hambalkách.

Co je hambalek?

4. Naše cimbálová muzika má v repertoáru čardáš z Moravsko-Slovenského pomezí, jehož slova jsou:

Už sú kose nade mlýnem, mlynár ve mlýně a já si naň ho zavolám a on ven vyjde.

Co jsou kose?

5. Ve verbuňku „Keď sem išel z rána, muzika mně hrála“ je i sloka:

Do bílého rána, až denica vyjde, až pro mě má milá do hospody přijde.

Co je denica?

Pavel Trkan

Řešení kvízu najdete na str. 15

Tři otázky pro čtyři tanečnice

Proč tančíš?

Gábina: Tanec mě uvolňuje od stresu, cítím se svobodně a moc mě to baví. Začala jsem chodit tancovat, protože když jsem byla malá, tak jsem doma tancovala a rozbíjela všechno okolo svými pohyby. Proto mě máma přihlásila do tancování.

Markéta: Tančit jsem začala proto, že mamka chtěla, abych se socializovala s lidmi. Teď tancuju, protože mě to uvolňuje a můžu se soustředit sama na sebe a ne na věci kolem mě.



Míša: Začala jsem tancovat, protože v naší ZUŠ už tančila moje kamarádka. A i když mě v průběhu let opustila, tak jsem neskončila kvůli mojí lásce k hudbě a tanci, kterou jsem si během té doby vypěstovala. Dělal jsem několik koníčků, a když jsem si pak musela vybrat jeden, zvolila jsem právě tanec, kvůli úžasnému kolektivu, který jsme si zde vybudovaly.

Veronika: Začala jsem s tancováním kvůli mámě, která chtěla, abych tancovala stejně jako ona. Ze začátku mě to nebavilo, ale po nějaké době jsem se do tance zamilovala. Tanec mě uvolnil, uklidnil a oprostil mě od myšlenek na školu.

Co pro tebe znamená vystupovat před diváky?

Gábina: Před vystoupením mívám vždycky trému kvůli tomu, že se bojím, že zklamám sebe a své kamarády za chyby, co se stanou. Ale vystoupení vždycky dopadne dobře a chyby nejsou znatelné, nebo se ztratí v choreografii. Vystoupení i přes všechny strachy miluju a naplno si to užívám.

Veronika: Dříve jsem se vystupování bála, protože jsem měla strach, že zklamám ostatní, ale pak jsem si uvědomila, že tancuju pro zábavu a i přes máminy připomínky si vystupování užívám, i když pořád musím myslet na to, abych byla narovnaná, měla propnuté špičky a nohy a dotahovala pohyby.

Jak vnímáš rozdíl mezi pohybem a tancem?

Markéta: Tanec je pro mě něco, do čeho můžu vložit vášeň, emoce a kousek sebe. Kdežto pohyb je pro mě každodenní záležitost, která pro mě není ničím výjimečná.

Míša: I když náš tanec vychází z obyčejného pohybu, tak na rozdíl od něj mě tanec nikdy neunaví. I když jsem kolikrát na konci tréninku vyčerpaná, nikdy nepřestanu mít chuť tancovat. Například když bych šla hodinu a půl do schodů, už bych nechtěla nic jiného, než jen si sednout a odpočívat, kdežto po hodině a půl tance jsem sice unavená, ale něco uvnitř mě nutí dál pokračovat a nikdy ho nemám dost.

Veronika Kolečkářová

Malé učitelské zamyšlení

Případá mi, že to není tak dlouho, co jsem s nadšením vystudovala brněnskou konzervatoř, a ještě s větším nadšením jsem pokračovala na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Hudba mě totiž provázela od dětství, a tak se mi splnil ten dětský sen, věnovat se jí po celý život. Jedna z kapitol mého hudebního působení byla a je, předávat svoje znalosti i zkušenosti, a především lásku k muzice dalším. Ovšem čas plyne rychle a najednou mě docela zaskočil. Začala jsem totiž vyučovat v hojné míře děti svých bývalých žáků. To mě přivedlo k myšlence trochu se ohlédnout za tím časem, který jsem strávila jako učitelka. Je „být učitelem“ povolání nebo poslání?

Jistě, člověk si musí nějak vydělávat, aby zabezpečil sebe i svoji rodinu. Pokud by ovšem chtěl být někdo bohatý, určitě nepůjde dělat učitele. To je známo již od dob Jana Amose Komenského... Stala se mi před lety příhoda, která osvětlí ekonomický pohled na učitelské povolání. Byla jsem v Rakousku a autem jsem jela přes obec trochu rychleji, než byla povolená rychlost. Zastavila mě policie, zkontrolovala doklady a na konci procesu se mě pan policista zeptal, zda vím, jaký přestupek jsem učinila. Skromně jsem odpověděla, že jsem asi jela rychleji. Pan policista se zamyslel a položil mi celkem neobvyklý dotaz – jaké mám povolání. Špitla jsem, že jsem učitelka. Pan policista zvolal „Ja, Lehrerin...“, prostě slovy – „Aha, učitelka! Tak jedte.“ A docela znechuceně mi vrátil pas se slovy, že mi pokutu nedá a příště, ať dám pozor. Věděl, že tučná pokuta pro učitele je zásah do rodinného rozpočtu.

Nastává otázka, proč vlastně nejdu dělat něco jiného, proč se mnohdy rozčiluji nad neposlušnými dětičkami, proč za ty peníze si někdy ničím nervy. Je to proto, že mě to i přes všechny překážky baví. Již kdysi dávno Ovidius řekl: „Hudba je druhá polovice vychování, neboť šlechtí duši lidskou.“

A pro mě není důležité, zda mám před sebou velký talent nebo antihudební dítě. Pro mě je důležité otevřít svět hudby, ukázat svým žákům krásu jednoduchých lidových a národních písniček, naučit je vidět rozdíl mezi barevností romantismu, lehkostí klasicismu, až po nádheru barokní polyfonie. Ne vždy se to vše podaří. Stačí však, když zůstane alespoň malé zrníčko poznání. Vyučovala jsem žáky, kteří jsou dnes profesionálními hudebníky a mnozí další se hudbě věnují amatérsky. Sjezdila jsem s mnohými úspěšně celostátní soutěže, ale nejvíce mě potěší, když potkávám své žáky na koncertech, v divadle a při jiných uměleckých příležitostech. A všichni se ke mně hlásí, vypráví mi, jak moc rádi na společné chvíle vzpomínají. S některými se znovu potkávám na naší Kvapilce, kde znovu sedí, tentokrát jako rodiče ve vyučovací hodině nebo na besídce svých ratolestí. Je krásné, když se profesionální muzikant, kterého jsem vyučovala, přihlásí s prosbou o radu, je krásné, když přivede své dítě a dá mi opět svoji důvěru. A potom se člověk ohlédne a řekne si „nebyly ty učitelské roky nadarmo“.

Hana Bartošová

Nikdy neříkej nikdy

Do LDO přicházejí žáci či studenti různého věku, z různých měst či vesnic, z různých sociálních vrstev a s různými předpoklady. I motivace příchodu do hereckého oddělení jsou různé. Někdy mají větší zájem rodiče, jindy děti. Stalo se, že rodiče, kteří měli velký zájem o přijetí pětiletého syna, nabádali chlapce: „Tak řekni něco paní učitelce“. Chlapec odpověděl: „Nič neřeknu a nečus sem chodit“. Naproti tomu přicházejí studenti středních škol, ale někdy i základních škol z dalekého okolí, třeba z Rožnova pod Radhoštěm či Mikulova, Pavlova, atd. Ti přicházejí s jasným cílem přípravy na konzervatoř, JAMU či DAMU, nebo nějakou jinou uměleckou školu. Tak či tak, všichni mají zdánlivě různé předpoklady. Excentričtí, suverénní, dobře mluvící a pohybující se a do různých situací a charakterů vciťující se, nebo introvertní, lehce bojácné děti či dospívající lidé. Někdo by řekl: „Z toho nikdy herec být nemůže“. (Párkrát jsem taková slova slyšela). Po mých zkušenostech bych si taková slova nikdy netroufala říct. Některé děti projdou pubertou, osobnostně vyzrají, jsou velmi pracovití a stane se, že takové dítě či mladý člověk předčí zdánlivě nadanějšího spolužáka, který se o nic nezajímá, je povrchní a nepracuje na sobě. Ví, že je to věc názoru. Vždyť i u talentových zkoušek na umělecké školy či při soutěžích se názory porot liší. Ale za mě – Nikdy neříkej nikdy. Ano, jsou i případy mimořádných talentů. Děti s mimořádným nadáním, velkou touhou věnovat se herectví od dětství. Tyto děti už jako malé jsou ochotny dělat vše, jen aby si splnili svůj sen, za kterým jdou vědomě a intenzivně a nakonec si svůj sen splní.

Také jsme v naší škole takové děti měli. Za všechny jmenujme třeba Petru Špalkovou. Přála bych si, aby i nadále takové Petry Špalkové přicházely, ale to je zase sen nás učitelů.

Henrietta Ctiborová

Ukázkové hodiny nejmenších dětí tanečního oboru

Ve dnech 21. a 27. června 2023 proběhly ukázkové hodiny dětí tanečního oboru pro rodinné příslušníky a jejich přátele. První třídou byla Přípravná taneční skupina 1 a druhou skupina dětí od tří let - Motýlek. Tento výstup byl vybrán jako nejvhodnější, vzhledem k věku dětí, které skupiny



navštěvují. Rodičům bylo předvedeno cvičení, které děti pravidelně v hodinách provádějí, připravené tance s hudbou a rekvizitami, dále také improvizace, která je nejlepším odrazem schopnosti vnímání hudby a tanečního slovníku dětí. Jelikož děti do budoucna čeká vystoupení v divadle, je pro ně tato ukázková hodina vždy přínosná a pro rodiče překvapením. Já jako pedagog hodnotím tyto hodiny velmi kladně, děti je zvládly, překonaly nervozitu a moc hezky se předvedly. Další ukázkové hodiny malých dětí nás v letošním školním roce čekají v prosinci 2023, kdy se budeme inspirovat vánoční atmosférou.

Klára Uhlířová

Proč začít s hrou na zobcovou flétnu?

Je všeobecně známo, že hra na zobcovou flétnu má pozitivní vliv na zdraví dítěte, respektive na jeho dýchací ústrojí. Pomocí hry na tento nástroj si děti osvojí správnou techniku dýchání, posilují také svaly bránice. Hraním dochází k pročištění dýchacích cest a zvyšuje se kapacita plic. Proto je doporučováno nejen dětem s příznaky alergie nebo astmatu, ale samozřejmě všem zdravým dětem jako prevence onemocnění horních cest dýchacích. Dechová cvičení se využívají i při logopedii. Je také prokázáno, že díky hře na jakýkoliv hudební nástroj dochází k rozvoji mozkové činnosti a paměti, zlepšení koordinace rukou a celého těla a hudba jako taková výrazně ovlivňuje tvořivost, sebevyjádření i emoční vývoj. S hrou na zobcovou flétnu lze začít již v předškolním věku, cca od 5 let. Záleží ale pochopitelně vždy na konkrétním dítěti, jeho vyspělosti, šikovnosti, mentálních a motorických schopnostech, zručnosti apod. Velkou předností tohoto nástroje je, že děti dokáží poměrně brzy zahrát první lehké melodie a písničky, což je motivuje k další výuce. Navíc mohou flétnu vzít všude sebou - na návštěvu, mezi kamarády, na výlet, tábor... a pochlubit se tím, co už umí zahrát. Nezanedbatelná je i skutečnost, že pořízení zobcové flétny pro začátečníky patří k finančně nenáročným záležitostem. Zobcové flétny se vyrábějí nejčastěji ze dřeva a z plastu a každý z těchto materiálů má své výhody i nevýhody. Před samotnou koupí je třeba pečlivě zvážit, komu bude nástroj určen, ale také je nutno dbát na to, aby byl kvalitní. Nejlépe poradit se předem s pedagogem, případně v prodejně hudebních nástrojů a vybírat mezi prověřenými značkami. Dalším nesporným benefitem zobcové flétny je, že se jedná o velmi vhodný přípravný nástroj pro hru na klasické dechové nástroje, na které žáci přecházejí v pozdějším věku - jak dřevěné (příčnou flétnu, hoboj, klarinet, fagot), tak žesťové (trubku, lesní roh, trombón, tubu). Podle mého mínění je však jednoznačně nejdůležitějším aspektem či faktorem proč vlastně začít a pustit se do toho, čirá radost ze hry, vždyť přece společné muzicírování s rodiči, ostatními dětmi, spolužáky a kamarády, přináší všem nezapomenutelné chvíle a zážitky! Žákyně naší školy zobcová flétnistka devítiletá Johanka Kučerová napsala malou pohádku "O notách A a H": Byla jednou jedna nota A a ta moc chtěla kamarády, protože žádné neměla. Tak se jednoho dne odvážila jít se skamarádit. Nejdřív nikoho neviděla, ale potom k ní přišla čtvrtá nota H a zeptala se jí: "Ahoj, budeme kámošky?" "Jo!" Potom si povídaly a hrály na všechno možné. Když si jednou omylem nota H zlomila nožičku, kamarádka ji hned pomohla do auta a dojely do nemocnice. Se zavázanou nožičkou pak H vypadalo jako sněhová koule:) Po čase nožička úplně srostla a uzdravila se, ale A se staralo o svou kamarádku i nadále a dávalo na ni pořád pozor, aby už víckrát nespadla a něco se jí zas nestalo!

Lenka Winklerová

Co se skrývá za „Kreativní dílnou“

Vážení a milí, i v letošním školním roce se budeme v povinně volitelném předmětu Kreativní dílna (KD) mj. věnovat společenské výchově, protože je nedílnou součástí kultury v širším slova smyslu. Současná společensko-ekonomická situace od nás vyžaduje mnoho. Spojitou nádobou s našimi životními úspěchy jsou úspěchy ve společnosti. Společenský život je mnohotvárnější tak, jak se diferencují jednotlivé společenské kruhy. Neprobíhá jen „u nás doma“, ale v mezinárodních měřítcích. Volný pohyb osob, umocňovaný snadným cestováním a překonáváním vzdáleností, přináší stále nové podněty a vlivy do „českomoravské kotliny“ a staví nás před nové, mnohdy i neznámé či nečekané situace. Respekt k základním lidským hodnotám by se měl promítat i do společenského kodexu. Tento kodex nevzniká opisováním knih o společenském chování. Vzniká v každodenním životě, na ulici, ve škole, v práci i v rodinném zázemí našich domovů (byť ne vždy zcela správným a žádoucím způsobem). Smyslem občasných lekcí etikety je snaha o kultivaci vztahů mezi lidmi a udržování povědomí o společenském kodexu pro všechny aktivní lidi. Chování člověka ve společnosti, které je obecně přijatelné a žádoucí, nazýváme tzv. slušným chováním. Je to takový systém mezilidských vztahů, který usnadňuje začlenění člověka do společnosti, urychluje poznávací procesy a představuje jistý všeobecně přijatelný způsob (sociálního) chování. Co to tedy ono „slušné chování“ vlastně je? Od samého vzniku lidské společnosti, od doby prvobytně pospolné, existovaly určité zvyklosti, práva, nepsané zákony, způsoby jednání a chování lidí vůči sobě. Vznikaly jako důsledek každodenní praxe ve snaze zavést jakýsi systém, řád, kodex do života společnosti. Jak se měnily materiální podmínky, podnebí a další okolnosti, vyvíjely se a přizpůsobovaly se tyto zvyklosti a obyčeje lidí vytvářely v podstatě určité nepsané, ale přesně vymezené zákony. Některé z těchto požadavků na chování ve společnosti se dokonce dostaly mezi zákony nebo mezi náboženská přikázání. (Podívejme se třeba na babylonský zákoník, bibli, talmud či jiné texty vymezující způsob života tehdejší doby.) Společenská výchova nás učí vlastně jakémuś rituálu, obřadu, který vykonáváme ve styku s jinými lidmi. Tento obřad nemá pevnou formu a mění se v detailech podle okamžitých podmínek. Poskytuje nám prostředky pro dorozumívání, pro vyjadřování pocitů, postojů a názorů. Snaha o dorozumění se stává jedním z hlavních motivů jednání mezi lidmi kdekoli na světě. Bez umění dobře vycházet s lidmi okolo sebe nemáme šanci! Přitom pojem „slušný“ je – jako mnoho dalších abstraktních pojmů – něčím velmi relativním. Co u nás a právě teď je považováno za zcela slušné a společensky přijatelné, může jinde způsobit těžkou urážku. Co bylo zvykem před dvaceti lety, je dnes k pousmání. V jedné z příruček pro cestovatele se píše: „Cizinec by se měl předem obeznámit s mravy země, kterou navštíví. Zvyklosti se často od sebe liší a mohou být zdrojem

nedorozumění.“ Společenské chování člověka – neboli společenský kodex, popřípadě etiketu – můžeme definovat jako souhrn společenských zvyklostí, které nám umožňují efektivně přežít a chránit se před společenskými úrazy. Tvůrčí pozitivní atmosféru do vzájemné inspirativní spolupráce nám všem přeje

Petra Novotná

Rozmarýnek: „Na vědomí se dává, že právě začínáme!“

Těžko se někdo ubrání úsměvu a dojetí při pohledu na naše první setkání. Došlo k němu sice už v loňském roce, kdy jsme se učili hlavně držet housle a tahat smyčcem aspoň trochu rovně, ale nadšení a touhu společně si zahrát jsme měli – a pořád máme – úplně jako velcí!!! Letos budeme už v prvním ročníku (!!) a tak je jasné, že nároky a snad i naše výkony vysoce vzrostou. Však už se těšíme na písničky a radost ze společného muzicírování, veřejná vystoupení a potlesk vděčných



posluchačů. Těžko říct, kde se v nás tahle potřeba společného tvoření bere. Každý jsme trochu onačejší, talentem různou měrou oplývající, temperamentem odlišně nastavení, jiní už z podstaty – zkrátka co malý jedinec, to velká osobnost. Jedno ale máme společné: lásku k hudbě, i když to asi ještě zní moc nadneseně.

Zatím víme s jistotou jen to, že s písničkou a kamarády je nám na světě tak nějak pěkně a veseleji. A až v nás s námi tenhle pocit poporoste, bude to už opravdová láska k hudbě a z nás opravdoví kamarádi z dětství!! Moc se na to těšíme.

Livia Zbavitelová



Práce žáků Výtvarného oboru

Řešení folklórního kvízu:

1. Rež je žito. 2. Šentyš je výčep, výčepní stůl. 3. Hambalek je trám vodorovně spojující dvě protilehlé krokve střechy. 4. Kose jsou souhvězdí Orionu. 5. Denica je Jitřenka.

ZVEME VÁS

Úterý 21. 11. 2023
18.00

Sál konzervatoře, Brno

HAPPENING

Úterý 12. 12. 2023
18.00

Sál Milosrdných bratří, Brno

Vánoční koncert

Úterý 12. 3. 2024
17.30

Sál ZUŠ J. Kvapila

Absolventský koncert I.

Úterý 23. 4. 2024
18.00

Besední dům, Brno

GALAKONCERT

Úterý 7. 5. 2024
17.30

Sál ZUŠ J. Kvapila

Absolventský koncert II.

Úterý 21. 5. 2024
17.30

Galerie EVA, ZUŠ J. Kvapila

Vernisáž Výtvarného oboru

ŠKOLA JE ZAPOJENA DO PROJEKTŮ:

Místní akční plán rozvoje ve městě Brně III

Číslo projektu: CZ.02.3.68/0.0/0.0/20_082/0023117

OPERAČNÍ PROGRAM JAN AMOS KOMENSKÝ

výzva č. 02_22_002-OP JAK – Šablony I.



EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání



www.zusjk.cz

PODPORUJÍ NÁS

jihomoravský kraj

**Klub přátel a rodičů
ZUŠ J. Kvapila Brno z.s.**